

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัจจุบัน

แป้ง (Starch) เป็นคาร์บอไฮเดรตชนิดโอมิโนโพลีแซคคาไรด์ที่สะสมอยู่ในพืชชั้นสูง (กล้านรงค์ ศรีรอด และเกื้อภูล ปิยะจอมรวงษ์, 2546) เป็นแหล่งสารอาหารที่ให้พลังงานที่ได้จากกระบวนการสังเคราะห์ด้วยแสงของพืช พบในพืชสีเขียวทุกชนิด โดยสะสมอยู่ในราก หัว เมล็ด และส่วนต่าง ๆ ของพืช ในลักษณะเป็นเม็ดเล็ก ๆ ที่มีใบตินหุ้มเป็นชั้นบาง ๆ เรียกว่า เม็ดแป้ง (Starch Granule) มีสูตรโมเลกุล คือ $(C_6H_{10}O_5)_n$ ประกอบด้วยอะไมโลส (Amylose) ที่มีอยู่ในแป้งประมาณ 15-25% ซึ่งเป็นโพลิเมอร์ของกลูโคสต่อ กันด้วยพันธะแอลฟा 1,4 กลูโคซิດิก (α -1,4 Glucosidic Bond) และอะไมโลเพคติน (Amylopectin) ที่มีอยู่ในแป้งประมาณ 75-85% ซึ่งเป็นโพลิเมอร์ของกลูโคสต่อ กันด้วยพันธะแอลฟ่า 1,6 กลูโคซิດิก และส่วนที่เป็นสาขาระหว่างกันด้วยพันธะแอลฟ่า 1,6 กลูโคซิດิก (Deerland Enzymes, 1990)

มันสำปะหลังเป็นพืชเศรษฐกิจที่สำคัญของประเทศไทย เพราะปลูกได้ง่ายตลอดทั้งปี โดยเฉพาะอย่างยิ่งสามารถเพาะปลูกได้ในพื้นที่ที่เพาะปลูกพืชชนิดอื่นไม่ได้ผลดี ไม่ต้องดูแลรักษามาก ให้ผลผลิตเร็ว มีความทนทานต่อความแห้งแล้งและโรคสูง เนื่องจากแป้งมันสำปะหลังเป็นผลผลิตทางการเกษตรที่มีราคาถูกและหาได้ง่าย เมื่อเทคนิคการปลูกได้วิบากพัฒนามากขึ้น จึงทำให้ผลผลิตส่วนเกินมีมากขึ้น จึงมีการแปรรูปมันสำปะหลังให้กลายเป็นผลิตภัณฑ์ในชุมชนต่าง ๆ ได้แก่ มันสัน มันอัดเม็ด และผลิตภัณฑ์ที่สำคัญ คือ แป้งมันสำปะหลัง นอกจากการนำไปใช้ประโยชน์โดยตรงในครัวเรือนแล้ว แป้งยังถูกใช้เป็นวัตถุดิบหลักในการผลิตสารให้ความหวานได้แก่ น้ำตาลกลูโคส และน้ำตาลฟрукโตส เป็นต้น รองลงมาคือ การผลิตผงชูรส และแอล-ไลซีน นอกจากนั้นยังใช้ในการผลิตกระดาษ สิ่งทอ สาคู ยา กาแฟ ไม้อัด (กรรมการค้าเจรจาระหว่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์, 2545) และนำมาใช้เป็นวัตถุดิบในกระบวนการหมัก

จากการก้าวหน้าทางเทคโนโลยีของเอนไซม์ที่สามารถนำผลผลิตทางการเกษตรมาใช้เป็นสารตั้งต้นเพื่อเปลี่ยนแบ่งให้เป็นน้ำตาลเพื่อใช้เป็นวัตถุดิบในการผลิตผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ ที่ใช้กระบวนการหมักในการผลิตเอนไซม์ ได้แก่ การผลิตแบบการหมักโดยเพาะเลี้ยงจุลินทรีย์ในอาหารเหลว (Submerged Fermentation) ที่ส่วนใหญ่มักใช้ในการผลิตเอนไซม์จากแบคทีเรีย และการผลิตแบบการหมักบนอาหารแข็ง (Solid-State Fermentation) ในกรณีที่จะผลิตเอนไซม์

ที่ขับออกมายานอกเซลล์ที่ผลิตจากรา (ราภุณิ คูรุสง, 2529) ทำให้จุลินทรีย์เป็นแหล่งผลิตเอนไซม์ที่นำสนได โดยเอนไซม์จากจุลินทรีย์ที่มีบทบาทสำคัญในการเปลี่ยนแปลงให้เป็นน้ำตาลได้แก่ เอนไซม์กลูโคไมแลส (Amylases) โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เอนไซม์แอลฟาราโอะไมแลส (α -Amylase) ซึ่งเป็นเอนไซม์ย่อยสลายแป้งชนิด Endo- α -1,4-Glucanase (1,4- α -D-Glucan Glucano Hydrolase: EC 3.2.1.1) ทำการย่อยสลายแบบภายในโมเลกุลของแป้งแบบสุมที่พันธะแอลฟ้า 1,4 กดูโคซิติก ให้ผลผลิต ได้แก่ กลูโคส มอลโตส และมอลโตไตรอส (Waltes, Morgan, Rockey, & Higton, 2001) เด็กซ์ติโนและโพลิเมอร์ขนาดเล็กที่ประกอบด้วยหน่วยย่อยของกลูโคส (Gupta, Giras, Mohapatra, Kumar, & Chauhan, 2003) ซึ่งเอนไซม์ที่ผลิตจากจุลินทรีย์ต่างชนิดกันจะมีคุณสมบัติที่แตกต่างกัน โดยเอนไซม์ที่ใช้ในการย่อยสลายแป้งเพื่อใช้ในอุตสาหกรรมต่าง ๆ มากผลิตจากแบคทีเรีย ได้แก่ *Bacillus licheniformis* และ *Bacillus amyloliquefaciens* เป็นต้น รา เช่น *Aspergillus oryzae* เป็นต้น (Nigam, & Singh, 1995) และแบคทีโรมัยซีติส เช่น *Nocardiopsis* sp. เป็นต้น (Stamford, Stamford, Coelho, & Araujo, 2001)

ดังนั้น เพื่อเป็นการลดภาระติดตามธรรมชาติที่อาจจะเหลือทิ้ง เพิ่มมูลค่าให้แก่มันสำปะหลังซึ่งเป็นทรัพยากรธรรมชาติที่สามารถใช้ได้เรื่อย ๆ ไม่หมด (Renewable Resources) และลดการนำเข้าเอนไซม์แอลฟาราโอะไมแลสที่ผลิตจากจุลินทรีย์จากต่างประเทศ เพื่อลดต้นทุนการผลิตในอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับการใช้แป้งมันสำปะหลังเป็นวัตถุติด จึงทำให้นำสนใจที่จะต้องมีการคัดเลือกจุลินทรีย์สายพันธุ์ใหม่จากแหล่งในประเทศไทยที่มีคุณลักษณะดี มีความปลอดภัยสามารถผลิตเอนไซม์ที่มีคุณสมบัติแตกต่างไปจากเดิม โดยเฉพาะอย่างยิ่งสามารถทำงานได้ดีในกระบวนการแปรรูปแป้งที่มีการใช้ความร้อนสูง เพื่อย่อยสลายแป้งมันสำปะหลังให้เป็นวัตถุติด เพื่อใช้ในอุตสาหกรรมประเทศไทย ฯ และศึกษาคุณสมบัติของเอนไซม์เพื่อเป็นแนวทางในการผลิตเอนไซม์ขึ้นใช้เองภายในประเทศไทยมีความเหมาะสมและเกิดประโยชน์ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อคัดแยก菊林ทريย์ที่มีความสามารถผลิตเนนไซม์แอลฟ้าอะไมเดสจากแหล่งต่าง ๆ ของประเทศไทย
2. เพื่อศึกษาความสามารถในการย่อยลายแบ่งมันสำปะหลังด้วยเนนไซม์ที่ผลิตจาก菊林ทريย์ที่คัดแยกได้จากแหล่งต่าง ๆ
3. เพื่อศึกษาผลของอุณหภูมิและพีเอชต่าง ๆ ต่อกิจกรรมของเนนไซม์แอลฟ้าอะไมเดส

สมมติฐานของการวิจัย

菊林ทريย์ที่ทราบได้สามารถผลิตเนนไซม์แอลฟ้าอะไมเดสย่อยลายแบ่งมันสำปะหลังได้

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

สามารถคัดเลือก菊林ทريย์สายพันธุ์ในประเทศไทยที่มีความสามารถผลิตเนนไซม์ แอลฟ้าอะไมเดสที่ทำงานได้ที่อุณหภูมิสูงและช่วงพีเอชกว้าง เพื่อย่อยลายแบ่งมันสำปะหลัง ที่มีความเหมาะสมต่อการนำไปใช้ในอุตสาหกรรมเพื่อเพิ่มน้ำหนักค่าของมันสำปะหลังและลดต้นทุน การผลิตในอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับการใช้แบ่งมันสำปะหลังเป็นวัตถุดีบได้

ขอบเขตของการวิจัย

ทำการคัดเลือก菊林ทريย์จากแหล่งในประเทศไทยที่สามารถผลิตเนนไซม์ แอลฟ้าอะไมเดสเพื่อย่อยลายแบ่งมันสำปะหลัง ทำการวัดกิจกรรมของเนนไซม์เชิงปริมาณ ศึกษาความสามารถในการย่อยลายแบ่งมันสำปะหลังและผลของอุณหภูมิและพีเอชต่อ กิจกรรม ของเนนไซม์แอลฟ้าอะไมเดสเพื่อใช้ในการศึกษาในขั้นต่อไป